

Nyári kábulatból ejtettek őszi ámulatba

Mérlegen a Csabacsúd SE megyei I. osztályú labdarúgó-csapata

Pocsék kezdés után talált magára a Csabacsúd SE megyei I. osztályban szereplő labdarúgó-csapata, amely hat forduló elteltével még pont nélkül szerénykedett, végül azonban az 5. helyen zárta az évet. Az együttes háza táján jó néhány változás történt a nyáron, többek között a kispad is gazdát cserélt. Rétes Pál helyére a klub egykori saját nevelésű labdarúgója, Brlázs Gábor került, akire játékos-edzőként bízták rá a szakmai berkekben, illetve a szurkolók körében éremserzésre is esélyesnek tartott együttest. Vele elevenítettük fel az elmúlt fél év történetét.

– Milyen megfontolásból tért vissza egy évtized után a nevelő egyesületéhez?

– A vezetők ajánlották fel a lehetőséget, és kérték, hogy lehetőleg ne csak játékosként, de edzőként is segítsék. Konkrét célt nem tűztek ki elélem, azonban egy stílusos, támadószellemű csapat kialakítását várták, amely képes kiszolgálni az igényes csabacsúdi közönséget. Megadták a lehetőséget arra is, hogy ennek szellemében erősítsük meg a keretet. Szerencsére két jó barátom, Sajben Gábor és Cseke Tamás szabadba vált előző klubjánál, és elfogadta az invitálást. Ők egyértelműen a támadójátékot voltak hivatottak elősegíteni, rajtuk kívül még Filyó Tamás került hozzánk Békésszentandrásról, valamint hosszabb kihagyás után játékra jelentkezett a rutinos Kondacs János, aki az ifjúsági csapatot is vezeti. A régiek közül Gulyás Pál és Kovács Krisztián állt le, Nyemcsok Mihály pedig külföldi munkavállalása miatt szezon közben vált meg a csapattól.

– A nyári edzőmeccsek azt sejtették, hogy előnyére formálódott a társaság, a bajnokság elejéig még sem ezt látszott igazolni!

– A felkészülésünk jól sikerült, intenzitásában és létszámában is megfelelően teljesítettünk. A Gyula elleni találkozót leszámítva, az összes edzőmeccsünket megnyertük, pedig az ellenfelek között az osztály meghatározó csapatai voltak. Mint utóbb kiderült, az előkészületi mérkőzéseink eredményei alaposan elaltattak bennünket. Rá kellett jönnünk, hogy a bajnoki nem azonos kategória a tét nélküli, felhozó derbikkel. Jó néhány hetünkbe beletelt, mire sikerült az edzőmódszerünkön változtatni annyit, hogy felvettünk egy egészséges agresszivitást, és ezt a mérkőzéseken is kamatoztatni tudtuk. Az már külön pech volt részünkről, hogy a „tandíjat” a bajnokság elején éppen a mezőny hátsó régiójához tartozó csapatok ellen fizettük meg. Az öt vereségből álló rossz soro-

zatunk Körösladányban szakadt meg. Az első siker megsokszorozta hitünket és morálisan még jobban összehozta az amúgy is jó közösséget. A folytatásban hat mérkőzésen át maradtunk veretlenek, ebből ötöt megnyertünk, és csupán Mezőberényben nem tudtunk gólt szerezni, amit két pontunk bánt. A bajnokság utolsó negyedét fájó hazai vereséggel kezdtük a Jamina ellen, de a hajrá kárpótolt bennünket, ráadásul a szezon utolsó mérkőzésén, az év legjobb játékával győztük le az őszi bajnok Méhkeréket.

– A keret tagjai közül kik tettek legtöbbet a csapat eredményességéért?

– Egyénileg nem szívesen vállalkoznék a társaim értékelésére. Csapatként viszont elmondható, hogy kellő agresszivitás hiányában védekezésünk totális csődöt mondott a bajnokság elején. Más kérdés, hogy elől sem igazán jeleskedtünk akkor, hiszen hat forduló után hat rúgott és tizenöt kapott góllal álltunk, ami mindent elárul. Miután korrigáltuk a játékelfogásunkat, fegyelmeztettebb lett a védekezésünk, és a támadásaink befejezése is pontosabbá vált. Ennek hatására a következő hat mérkőzést kilenc-egyes mutatóval zártuk. Valahol ez áll közelebb a csapat valószínűségéhez. A helyzetkihasználás-

sal persze így sem lehettünk maradéktalanul elégedettek, mivel a legtöbb mérkőzésen csak lehetőségeink töredékét tudtuk gólokra váltani. Mindent egybevetve az utolsó tíz mérkőzés eredményességére aligha lehet panaszunk.

– Hogyan emlékszik vissza a saját új szerepkörére?

– Az elmúlt fél évben gyorsan átéltem az edzői sors napos és árnyas oldalát, a csapattal együtt belekóstoltam a kudarc és a siker ízébe egyaránt. Úgy érzem, sikerült megtalálnom az öltözőben és a pályán is a közös hangnemet a társakkal, míg a nehéz időszakban is elfogadták azt, amit mondtam. Minden edzéssel és mérkőzéssel a hátam mögött én magam is tapasztaltabbá váltam.

– Mit hoz az elkövetkező időszak a csapat életében?

– A méhkeréki mérkőzést követően volt egy közös évzáró vacsoránk, amellyel lezártuk az évet. Január 19-ig kaptak pihenőt a játékosok, a tavaszi felkészülésünk hat hétre van ütemezve.

Házi góllövőlista

A csabacsúdi labdarúgók az őszi találkozóikon 23-szor veték be ellenfeleik kapuját. A házi gólkirály Virág Imre lett 7 találattal, akit Sajben Gábor 4, Cseke Tamás és Szilágyi Dániel 3-3 góllal követ. Kis Mátyás 2, Borgulya Tamás, Gombár Attila, Kondacs János és Nyemcsok Mihály 1-1 alkalommal volt eredményes.

Azt gondolom nagy változások nem várhatók a keretünket illetően, a tabella elejét viszont annak ellenére is szeretnénk megbolygatni, hogy tavasszal kevesebb lesz a mérkőzés. Bár a jelenlegi ötödik hellyel sem lehetünk elégedetlenek, mégis bizakodunk abban, hogy lehet még ezen javítani. A csapat nevében szeretném megköszönni a vezetésnek, hogy minden feltételt biztosított a nyugodt munkához, a szurkolóknak pedig köszönöm a türelmemért és a kitartó buzdításért.

A bajnokság állása

1. Békési FC	15	10	2	4	36–15	32
2. Méhkeréki SE	15	9	4	2	35–15	31
3. Kondorosi TE	15	8	5	2	35–19	29
4. OMTK-Rákóczi Vasas SE	15	7	3	5	27–20	24
5. Csabacsúd SE	15	7	2	6	23–21	23
6. Szeghalmi FC	15	6	4	5	19–21	22
7. Mezőhegyesi SE	15	6	3	6	23–21	21
8. Fröhwald-Jamina SE	15	5	6	4	19–16	21
9. Tótkomlói TC	15	4	8	3	16–11	20
10. Füzesgyarmati SK	15	4	5	6	19–21	17
11. Gyomaendrődi FC	15	4	5	6	20–37	17
12. Sarkadi KLE	15	5	–	10	17–30	15
13. Békéscsabai MÁV SE	15	3	5	7	15–27	14
14. Körösladányi MSK	15	2	4	9	13–27	10
15. Mezőberényi FC	14	–	8	6	11–27	8

A Csabacsúd SE őszi együttese